

תהתאלה

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

כל עניני הגאולה התחילו כבר (יכתבתהלה)
וכבר נמשכו ונתקבלו בעולם הזה הגשמי
התחתון שאין תחתון למטה חזקו

ראו עמוד 9

ערב שבת קודש פ' שופטים
הי' תהא שנת סגולה

שכה

ידי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

בתוספת:

'קדו המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

אפמעסטן, קען אמאל זיין אז ער וועט אויסגעמינען אז אויך די גרעסערע מטבע איז ניט מצד נדבת ידו, נאָר מצד חתנת ידו).

אליס א השתתפות בהדפסת ספרי ומאמרי בעל החילוק לא כ"ק אדמו"ר הצי"צ.

דאָס געלט זאָל אַר-ינגעטראַגן ווערן במשך חודש אַלול (ווען מורבים בצדקה) און ניט שפעטער ווי **כט' אלול**, ערב ר"ה, יום הולדתו.

* * *

און דורך דער הדפסה פון צי"צ'ס ספרים – (וואָס דאָס וועט פאַרוועסערן דעם לערנען **תורתו**, וואָס דאָן איז דאָר **שפתחיו דובבות**), און דורך נתינת הצדקה ל' אויף דעם, (נוסף אויך גודל מעלת הצדקה ושכרה, און ווי געזאָגט פריער, אז בשעת מען גיט נדבת יד צאָלט אָפּ דער אויבערשטער אז מען זאָל קענען געבן מתנת ידו), וועט מען זוכה זיין צום והקיצו ורננו שוכני עפר¹⁸ והוא בתוכם, וואָס וועט זיין נאָכדעם אז מען וועט זוכה זיין צו דער גאולה האמתית והשלימה דורך תשי"ח צדקתו,

– **תנני מביאי את עבדי צמח**, וואָס מנחם שמו און צמח שמו (דעם צי"צ'ס נאָמען איז דאָר "מנחם" – **חושבני ד"צמח**, און מענדל – **חושבני ד"צדק**, וואָס דערפאר האָט מען זיינע ספרים אָנגערופן בשם "צמח צדק"),

יבוא ויגאלנו בקרוב ממש, און מען וועט מקיים זיין רואה כל זכורך²²) **את פני ה'א' גוי איש כמתנת ידו ככרכת ה'א' אשר נתן לך.**

16) יבמות עו, ב.

17) ראה פד"א פ"ג: **מכה צדקה המתים עתידין לחיות**. ובאה"ק (סכ"א) שממשיכה חיים עליונים פתחי החיים כו' להקומה מעפ"פ כו'.

18) בטל של אור גדול של מעלה (זח"א קיח, סע"א), שזמן טל חורה (תניא ספ"ז), ועיין השייכות לחדיש אלול – בלקי"ת ר"פ עקב (יד, א).

22) אשך 'לשינוי הקיץ' יהי' זה בכל שבת ובכל חודש שנואמר ויהי' מדי חודש בחודשו ומדי שבת גו' (ר"ל ישעי' בסופו) ובשבת ר"ח – ב' פעמים (שם ומי תקצ"א) – ומזה דאין תחומין למעלה מעשרה. ובכ"ז פסקינו דינא דפסק הוא (רמב"ם הל' שבת פ"ג, ג. טוש"ע או"ח סת"ד) כיון דבש"ס הוא בניין דלא אפשיטא (ערוכות מג, ב). – ומזה דאין דאמילו במקום ספק בש"ס דילן לא פאסטען ממק"א (ואולי אודה שאני). וא"מ.

בידך להקדיש מדור זה לזכות קרוביך למשך שנה שלימה:

פרטים בטלפונים: ארצות הברית – 778-6670 (718). ארץ הקודש – 840-3153 (04)

3 דבר מלכות – פרסום ראשון בלה"ק

לא להתבייש בפרסום הנבואה / משיחת ליל ב' דר"ח אלול ה'תש"מ

8 זמן הגאולה

לפרסם לכל אנשי הדור את הנבואה ד"לאלתר לנאולה" / פרשת השבוע באור הנאולה

10 ניצוצות של משיח

כבר ישנה המתחלה בזה! / פתגמים קצרים בעניני גאולה ומשיח

11 המעשה הוא העיקר

להיות חדרו בהוראות של הרבי / הוראות למעשה בפועל

12 כת"ל"ק – פרסום ראשון

משיח – מנחם שמו / צילום מהמהת הרבי על שירת ש"פ ראה, א' דר"ח אלול ה'תשכ"ה

מערכת "יהי המלך"

במסגרת: "פסחה משיח" שעניי "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות ריב"ק אדי"ש מרה"מ יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חייילי בית דוד", ישיבת תורת ל' המרכזית, "בית משיח" 770 סניף ארה"ב: 11213, Brooklyn, NY #38, Kingston Ave. • טלפון: 778-6670 (718) סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1, קרית-שמאל; מיקוד: 26385 • טלפקס: 840-3153 (04) דואר אלקטרוני: yeh_netvision@mail • אינטרנט: http://www.moshaich.net/blind

מופץ לשלוחים בארץ ובעולם על ידי הרה"ח ר' חיים ונר

לע"ג אמנו, מרת רחל בת ר' אברהם ליפא ורייזל, נפטרה ביום ד' סיון ה'תשנ"ט, תנגב.ה.

לא לדהתבולש בלרסום הנובואה

"כה אמר ה' צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית ה' להבנות" • הקב"ה שואל בתמיהה גדולה: איך יתכן שישנם יהודים האומרים "לא עת . . . בית ה' להבנות", שלא עתה הוא הזמן לבנות בית המקדש? היתכן דבר שכזה? • זוהי נבואה ברורה שנואמרה ביום ראשון של חודש אלול, וציוו לכתבה כיון שזוהי נבואה שהוצרכה לדורות • אפי' קטן שבקטנים מבין שכאשר הקב"ה אומר "אני אתכם" – בטוח שלא שייך שיהיו בזה מניעות ועיכובים כלל • תרגום הפשי משיחת ליל ב' דר"ח אלול ה'תש"מ – בלתי מוגה פרסום ראשון בלשון הקודש – בעריכת מערכת "ית" המל"ד*

הנבואה טובה על הזמן בו עלו מגלות בבל ובקשר לבהמ"ק השני.
מהי נבואת התי לבני", נבואה שהוצרכה לדורות?
מתחילה הנבואה (ש"דור ה' דיבס בי ומלתו על לשוני"4): "כה אמר ה' צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית ה' להבנות". שואל הקב"ה בתמיהה גדולה: איך יתכן שישנם יהודים האומרים "לא עת . . . בית ה' להבנות", שלא עתה הוא הזמן לבנות בית המקדש? היתכן שיהי' סדרב חזק?

1. חגי א. א. 2.
2. חגי א. א. 3.
3. ממילה יד, א.
4. שמאל-ב. כמ. ב.

א. מחפשים הרי היכן מוזכר ר"ח אלול בלוי בתשיב"ב, ד"לכא מדי דלא מניא באורייתא¹, וע"ז בני' תושבע"פ – אזי מובא באחרונים שר"ח אלול מוזכר בנביאים האחרונים, וזכר' חגי ומלאכי.
בנבואת חגי בתחלתה² נאמר ש"בהחדש השלישי", שבמנין החדשים הוא החדש אלול, "באחד לחדש", שזחו ב'דר"ח אלול – בא חגי ומסר נבואה לבני ישראל, ונבואה זו באה גם בכתב, ונפסק המסר³ שנובואה שנכתבה, זוהי הכחה שהוצרכה לדורות, אע"פ שכלאי' תוכן

* (השיחה מופיעה כאן לראשונה בשלימות, בעריכה מחודשת ובהוספת מראי-קמעות. תמ"ל.
1) ראה תענית ט, א. חז"ג רלב, א.
2) חגי א. א. 2.
3) ממילה יד, א.
4) שמאל-ב. כמ. ב.

משליח - מנהגם שמו

בקשר עם ר"ח אלול, מובא בזה (בע" 13-12) צילום נדיר (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על שיחת ש"פ ראה, אדר"ח אלול ה'תשכ"ה בענין שנת המאה להסתלקות-הילולא דאדמו"ר הצ"צ והקשר דשמו של הצ"צ למשיח בסיימה הוסיף הרבי בכת"ק הקשרה שלימה אודות זמני העלי' לרגל לעתיד לבוא [להעיר ששיחה זו באה לאחרי המאמר שהתפרסם בגליון הקודם לראשונה] (השיחה נדפסה בלקוטי שיחות ח"ט ע' 288 ואילך)

להלן פיענוח הכת"ק (בא בהדגשה):

ווי דערמאנט שוין ביי פארשידענע געלעגנהייטן, איז האג-יאה (גאנהייבדיק פון י"א גיס) די שנת המאה, דער הונדערטער יאָר פון דער הסתלקות-הילולא פון כ"ק אדמו"ר הצ"צ.

אין דער שנת המאה, האָט אַ ספעציעלע וויכטיקייט דער טאָג פון ראש השנה, כט אלול – ווען עס איז דער יום הולדת פון כ"ק אדמו"ר הצ"צ.

ומזה: מצד דעם פארבנד (און עולמקייט – האַטש גיט זאגן, כולקמ) פון דעם לעצטן טאָג פון חודש אלול, מיט ר"ח אלול – אויך מיט דעם ערשטען טאָג פון ראש חודש אלול –

וואָס אין ראש חודש זיינען כלל אלע ימי החודש ווי זיי זיינען בכח, און בסיום החודש, זיינען זיי אויך כלל, נאָר ווי זיי זיינען געווען בפועל. און ווי מיר זעהן אויך בהנוגע להלכה, אַז ביים סיום החודש (י"כ קטן), מאַכט מען דעם חשבון צדק פון אלע ענינים פון דעם פאַרגאַנגענעם חודש, וואָס די ענינים (סיי די עצמות, סיי די עבירות – וועלכע מען איז מתקן ביז'ן קטן, אין דרך תשובה איז מען זיי מתפּך לזכירת) זיינען ענינים בפועל –

בין איך מציע אז – אזוי ווי בקשר עם שנת המאה פון הסתלקות הילולא דכ"ק אדמו"ר הצ"צ, דרוקט מען אַרבעטער ספרים און מאַמרים פון דעם בעל ההילולא – אַ טייל פון וועלכע ערשיינט אַרבעט צום ערשטן מאל, ווי אויך דרוקט מען איבער זיינע ספרים און מאַמרים וועלכע זיינען שוין געווען גערדוקט פון פריער, נאָר עס איז שווער זיי צו באַקומען.

זאָל יעדערער געבן, פאַר זיך און פאַר יעדערן פון זיינע בני בית, אַ סכום פון מאַה – "הרדעקרט" מטבעות, און יעדער איינער זאָל זיך אַפּמאַסעטן צו געבן מאַה פון אַ וואָס גרעסערער מטבע – לפי "גדבת ידו" און לפי "מתנת ידו" (און אז ער וועט זיך רייכטיק באַקומען).

בזה ספר (דרכי צ"ג) נאספו ארבע דברי תורה - תורה
 תורה ומוסר - תורה ומוסר - תורה ומוסר
 * תורה ומוסר - תורה ומוסר - תורה ומוסר
 * תורה ומוסר - תורה ומוסר - תורה ומוסר

ב - ב - ב
 14) לפרט יראת ה' בה"ב. * יחזקאל ו' א'
 (ל) מה צ"ל? * יחזקאל ו' א' * יחזקאל ו' א'
 15) יחזקאל ו' א' * יחזקאל ו' א' * יחזקאל ו' א'

להלן צילום מההמה השני של הדבר להערה 22:

19) זכריה ב' א'. ויראה פירוש הראשון י"א ע"ב.
 20) פנהדרין שתיב.
 21) ירושלמי ברכות ט"ב ה"ד. * יחזקאל ו' א'
 22) אדר ופסוקי תורה קולטתם בכל כחה וכלו חרוד שנאמר והי' שרי
 חודש בחודשו יבין. * יחזקאל ו' א' * יחזקאל ו' א'
 * יחזקאל ו' א' * יחזקאל ו' א' * יחזקאל ו' א'

פיענוח הכתיב
בעמוד הבא

של חודש אלול, וציוו לכותבה כיון שזוהי
נבואה שהוצרכה לדורות.

ב. אמנם ה' ידוע שמיל יהיו ע"ז שאלות
והסברות, היתכן, ו'אין סומכין על חס"ס
וכ' -

על זה הוא ממשיל (בנבואה תבא⁴)
שהוא הוליע עוד הפעם "במלאכות ה' לעם",
והוא אמר ומסר לעם שהקב"ה אמר "אני
אתכם נאום ה'".

שאזי מבין אפי' קטן שבכתיבם ואפילו
פחות שבפירושים, שבאשר הקב"ה אמר "אני
אתכם", עולה איתם "אל החר", ולקח יחד
איתם עצים ומתחיל לבנות איתם "את הבית"
- בטוח הוא שלא שיק שיהיו בזה שום
מעניות ועיקובים כלל.

אלא שהיות ומשיח עדיין לא הגיע בגלוי,
אסור עדיין לבנות את ביהמ"ק כיון שלא
ידעו מקומו, וזקוקים למשיח ש"בה מקדש
במקומו", אבל הענינים שקדומים להם -
"על החר", ולקחת שם "עצים", להכין אותם,
להביאם ולשמרם שהיו מן המזקן, והעיקר,
לצאת מהמלות הפנימי - בידו המו

שהרי הוא עולה "אל החר", ולא יוצא אל
החר וצויע שבועותו על החר הוא עדיין
בגלות. אומרים לו: לא! אתה עולה אל החר
כיון שאתה הולך בשליחותו של הקב"ה, כלי
לקחת משם עצים ולבנות את ביהמ"ק.

רק שהקב"ה צוה לו שלא יבנה אותו ח"ו
בפשטות, זאת יעשה משיח צדקנו, "בנה
מקדש במקומו",
קודם לזה הוא יקוף את כל ישראל ללכת

וכאמור, שזוהי נבואה שהוצרכה לדורות,
וכפי שאכן רואים כעת, שישנם כאלו הזקוקים
להבהרה זו.

וכאשר מראים להם שזה כבר הוברר
במילים ברורות - שתה"י כוז מצאיות, אז
אמנם מצאיות משונה... שאומר "אתכה לו
בכל יום שיבוא", אבל כאשר אומרים לו
שהכוונה היא ליום זה בפשטות - עדיין
יצטרך מיד לבוא ב"שטורעמדיקע נבואה"
היתכן שיש יהודי או יהודים האומרים: לא
עוד להבנות בית ה' עתה!

וממשיך תיכף (בנבואה שלא⁴), שלא
מסתפקים בשאלה ותמי' בלב שזא אפשרי
שלא כל אחד יקבל את זה, ואפילו שסו"ס' כל
אחד יקבל את זה - כי הרי זו נבואת ה', הרי
יחשוב שבה יצא די-חובה - אלא הוא
ממשיך מיד בנבואה, שזה צריך לבוא מיד
במעשים בפועל "עלו החר והבאתם עץ ובו
הבית" זו! את-אומרת, שאין כוונתו לומר נבואה
ומוסר, ואחר שהמוסר יתקבל ישוּב כל אחד
אל "תחת גפנו ותחת תאנתו"⁵, והי' עוסק
בענינים הני נעלים - אלא משרים זאת מיד
עם משיח בפועל: שיקח את הדגלים שלו,
ועתקים ("אוועקטראגן") לגמרי אל החר,
למעלה לגמרי ממדודתו וממעלותו, שהרי אפי'
בשמינות העולם חור החר,
ולא רק ישעילה להר מצד זה שטוב ונעים
("ועעמאק") לעלות למקום גבה בגשמיות
שהוא גם גבה ברוחניות - אלא עליו לקחת
עצים, לעשות מעשה בפועל ועם זה לדרת
מהרה ולהתחיל לבנות את הבית.

שזוהי נבואה ברורה שנאמרה בימי ראשון

4* חגי א, ת.
 5) מלכים א' ה, ה, מוסר ד, ד.
 6* חגי א, יג.
 7) דמב"ש הל' מלכים פ"א ה"ד.
 8) חגי א, יג.

הש"ס².

ועד"ז גם אמר האר"י ל שדוקא במינו החל הזמן ד'מצוה לגלות זאת החכמה¹³, ועד"ז במינו זה בעקבות דכשיחא, שהפצת המעיינות צריכה להגיע גם ל"חוצה", וכדוע הדוגמא והמשל לזה מכתר המלך¹⁴, שלכן בזמן האר"י לא לא ה' הציוני דהפצת המעיינות חוצה אלא רק "לגלות זאת החכמה", ועוד קודם לכן גם זה לא ה' אלא רק החיזי סגולה למדו זאת. ועד"ז גם בנוגע לדקדוקי סופרים שגם הם רשומים בעשרת הדברות כפי שמובא בדורש למי מס' שקלים¹⁵, ודקדוקי סופרים הרי נוספים מזמן לאמן ומתקופה לתקופה עד מלדי שנה בשנה.

נשאלת השאלה: מדוע בדורות הקודמים זה לא ה' בגלוי ודוקא עתה זה נתגלה?

ע"כ אומרים - "את הכל עשה יפה בעת¹⁶": היית שנוסף חשך בעולם, מוכרחים להסיף גם תוספת אור, ולהסיף למדו ש"תלמוד גדול שמביא לידי מעשה"¹⁷ - בבר מצוה, כדי להתגבר גם על חושך זה שלא נוסף ח"ו בשביל החושך עצמו, אלא נוסף כדי שעל-ידו יגיעו לתרון האור מן החושך, ויתרון נעלה יותר מכפי שהי' בדורות הקודמים.

ד. ועד"ז בא זרז מיוחד כאמור, שכאשר מגיע החודש השישי באחד לחודש, "פזותים" את המבואה שהצרכה לדחות, וראים שיום זה מגלה, מעורר ומעודד ונתן כח במיוחד שיהי' "על אל החר", ומבטל לגמרי את כל

13) אהר"ק פ"ב ב"ש האר"י.
14) "התמלים" ח"ב ע' מט: אנ"ק אחמד' מוהר"א.
ח"ג ע' ש"כ אהר"א, ועוד.
15) פ"ב ח"א, וראה תו"ש שם (ע' דג ואילן) ושי"ע.
16) קהלת ג' יא. וראה לק"ש ח"ב ע' 387. ושי"ע.
17) ממלה פ' א.

בדרכה, הוא ידאג לזה, והוא בעצמו יתמסר (ע"ר ויעט זקן אליין מיני עם אפגעבו")¹⁸ כל-אשר שלל יחודי ילך בדרך הרי' ע"י קיום מצוות מעשיות, וכאשר רואים שזה קשור עם מניעות ועיכובים, אזי "ילתום מלחמת ה'", ולא נבהלים מזה, ו"אל יבש מפני המלענינים"⁸, ובודאי ש"ל(מצוה", כיון שזוהי "מלחמת ה'" כמ"ש בבבואת חגי "אני אתכם ואום ה'".

ג. בכל זמן ישנה עלי' באופן המתאים לאותו הזמן, ולדוגמא, הענין ד'כל מה שתלמוד ותק עתיד לחדש הכל ניתן למשה מסיני⁹.

לפני שהתלמוד ותק חדיש את אותו ענין הרי לא ניתן לתבוע ממנו שילמד את החלק הזה בתורה משום שהוא עוד לא נתחדש, אלא עליו ללמוד את החלקים שישנם כבר בתורה. אולם, כאשר התלמוד ותק כבר גלה וחדש זאת בתורה, והרי אז פוסקת הגמ' ש"ציתו למשה מסיני" - אזי עליו לעסוק בחידוש זה, שמדוע הוא נתגלה ונתחדש בזמן מסויים דוקא - משום שפענן זה דרוש דוקא באותו הזמן, וקודם לכן לא ה' צורך בזה.

ברוגמא למה שאומרים על שלמה המלך שנתקן עירובין ונטילת דייים¹⁰, מכיון שקיימים אז הפסוק "ותקן לכם מלל אויביכם מסביב וישבתם בוטח"¹¹ - שבני ישראל היו אז באופן של התיישבות, ולכן תוקנו הענינים דעירובין ונטילת דייים כמבואר במפרשי

8) טרשי"ע ראד"ז א"ח בתחלתו.
9) ממלה י"ט, ב.
10) שבת י"ד, ס"ג. עירובין פ"א, ב.
11) דברים י"ב, ג.
12) ראה בתר ביאור בהתנוונות תש"א ח"ד ע' 2366-7.

צילום נדיר מעלה ההגהה של שיחת ש"פ ראה, אדר"ח אלול ה'תשכ"ה

אין אהיה שיהיה חסאה, האם א ספעצילע וריכהציונים דער טאג פון
ע"פ חסאה ויזן עס איז דער יום הולדת פון ר"ק אדמו"ר הג"צ זצ"ל
אזא: מצד דעם פארברונג פון ספעצילע דעם קענין פאר חודש אלול
פיר ר"ה אלול א דעם ערשטן טאג פון חודש אלול
וואס איז ראש חודש קענין ליל אלול ימי החודש ספעצילע
בספר החודש, זיינען זיי: זעטן פארעם פארעם אהם צווישן אלול
233/ (י"ד קט"א באט פון דעם חשבון פון דעם פארעאנגענס
און, אהיה ענינים (ט"י די פזות, סיי די ענינות - וועלכע פון איז
מתקדק"א קער, און דורך חשבה איז פון זיי סתם לויכיות) דיינען אהיה
פארעם פארעם -

בין ארץ מצרים אז-אזוי ווי אהיה שנה חסאה פון ר"ק אדמו"ר הג"צ זצ"ל
אזא: מצד דעם פארברונג פון ספעצילע דעם קענין פאר חודש אלול
פיר ר"ה אלול א דעם ערשטן טאג פון חודש אלול
וואס איז ראש חודש קענין ליל אלול ימי החודש ספעצילע
בספר החודש, זיינען זיי: זעטן פארעם פארעם אהם צווישן אלול
233/ (י"ד קט"א באט פון דעם חשבון פון דעם פארעאנגענס
און, אהיה ענינים (ט"י די פזות, סיי די ענינות - וועלכע פון איז
מתקדק"א קער, און דורך חשבה איז פון זיי סתם לויכיות) דיינען אהיה
פארעם פארעם -

אזא: מצד דעם פארברונג פון ספעצילע דעם קענין פאר חודש אלול
פיר ר"ה אלול א דעם ערשטן טאג פון חודש אלול
וואס איז ראש חודש קענין ליל אלול ימי החודש ספעצילע
בספר החודש, זיינען זיי: זעטן פארעם פארעם אהם צווישן אלול
233/ (י"ד קט"א באט פון דעם חשבון פון דעם פארעאנגענס
און, אהיה ענינים (ט"י די פזות, סיי די ענינות - וועלכע פון איז
מתקדק"א קער, און דורך חשבה איז פון זיי סתם לויכיות) דיינען אהיה
פארעם פארעם -

אזא: מצד דעם פארברונג פון ספעצילע דעם קענין פאר חודש אלול
פיר ר"ה אלול א דעם ערשטן טאג פון חודש אלול
וואס איז ראש חודש קענין ליל אלול ימי החודש ספעצילע
בספר החודש, זיינען זיי: זעטן פארעם פארעם אהם צווישן אלול
233/ (י"ד קט"א באט פון דעם חשבון פון דעם פארעאנגענס
און, אהיה ענינים (ט"י די פזות, סיי די ענינות - וועלכע פון איז
מתקדק"א קער, און דורך חשבה איז פון זיי סתם לויכיות) דיינען אהיה
פארעם פארעם -

אזא: מצד דעם פארברונג פון ספעצילע דעם קענין פאר חודש אלול
פיר ר"ה אלול א דעם ערשטן טאג פון חודש אלול
וואס איז ראש חודש קענין ליל אלול ימי החודש ספעצילע
בספר החודש, זיינען זיי: זעטן פארעם פארעם אהם צווישן אלול
233/ (י"ד קט"א באט פון דעם חשבון פון דעם פארעאנגענס
און, אהיה ענינים (ט"י די פזות, סיי די ענינות - וועלכע פון איז
מתקדק"א קער, און דורך חשבה איז פון זיי סתם לויכיות) דיינען אהיה
פארעם פארעם -

להיות חדרו בהוראות של הרב

. תוכן החרחה ד"שופטבי ג' תתן לך בכל שעריך" הוא בזה, שחוראות ה"שופט" ו"יועץ" הכללי נמשכים ועוברים ע"י ה"שופט" ו"יועץ" הפרטי שבכל נפש האלקות, שכל ה"שערים" (איברים גשמיים) שלו מונגהים ע"י ג' המוחין שלו ("שופטדי"), ומדחיתו שבכל ("יועצדי"), שכל ומדות נפשו האלקית, הלומדת ומבינה את חוראת התורה, ובפרט כפי שמתבאר ע"י "שופט" חדרו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, ומוריד זאת במדות חלב שלי, אהבה ויראה וכו'.

אז-אומרת שלמורד התורה שלו צריך להיות לימוד שמביא לידי מעשה, המתבטא בהתנגות בפועל – הן בכח הראי, שלו, הן בכח השמיעה שלו, הן בחוש הריח שלו והן בדיבור וטעימה (כפה) שלו.

ובכל אחד מהם – בשני הכיוונים דימין ושמאל, עשה טוב וסור מרע, שנבנה זה הם ב' עינים, ב' אזנים וב' נחירי האף. וגם הפה – טועם ("חדך אוכל יסעים") הן טעם מתוק והן טעם מר. אז-אומרת, שחוראת השופט (ובפרטיות השכל דנה"א) מקיפה ומורה כיצד צריך להתנהג בכל הענינים בחיים – "מטעמים" לשון רבים (כמבואר בתניא), הן הענינים שהם "מתוקים" והן הענינים שהם "מרים" (בהציונות), אבל – מלאים בזה (זוה חלק מהחוראת השופט), שבאמת ובתפנית גם הדבר הפך הוא "מתוק", ואדרבה – מתקנות נעלית יותר מדבר שהוא לכחחלה מתוק (נע"ד המעלה וחסדים הנסתרים).

באופן – שכל הפרטים ופרטי פרטים דחיי היותר חדרים ומונהגים ע"פ חוראות ה"שופט" ו"יועץ" שלו – נשמתו. וכן גם בכללות יותר – כל אישי ואשה הם ה"שופט" וה"יועץ" דביהם ובני בתם, וצרכים להתנהג את הבית ע"פ חוראות ועצות התורה.

עד בכללות עוד יותר, כנ"ל – שכל יהודי, אנשים נשים וטף, מקבלים על עצמם ומקיימים את חוראות השופט ויועץ חדרו. ומשפיעים כך גם על אשתו ובני ביתו, עד על כל אלו שיכול להגיע אליהם.

עד גם בכללות העולם – באופן שכל העולם, גם עולם מלשון העלם והסתר, עם כל פרטי ופרטי פרטי נגישה רשות היחיד חדרו בקודרה אחת ויחידה דיהודי של עולם (מלשון העלם למעלותה, מבחי' "ישת חושך סתר"), כפי שמגלה את עצמו "בקרבו" ע"י "גביא אקים להם ג' כמור", נשיא חדרו ש"הוא הכל", "צדיק יסוד עולם",

ע"ד אבן השתי' – שנומצאת במקום מסויים בעולם הזה הנשמי, וקיימת תמיד בלי שיוניים (אפילו לא השינוי דמיוני, כהארון שונגזוכי"ב), ע"ד שופט גביא שקיים (נצחי) בכל דור (כסימן לנולדי אלקות בעולם באופן תמידי) – שממנו הושגת כל העולם כולו.

(משחת ש"פ שופטיט, ו' אגלו היתנש"א - חוגה, תמוג מסודי)

את אשר הפעתי", עד שזה נמשך באופן ד"הולדה והצמחה", ויוצאים מזה פירות ופירות עושי פירות.

צרכים רק לקוות שהוא יעמוד על זה לעלות להר, ויעשה מעשה בפועל.

וכאמור, שידע אינש בנפשי, ובאם לא ידע, אז ישאל אבל הרב המרא דאתרא, והוא יאמר לו מהי המצוה שהזמן גמא, איזה ענין צריך להיות עכשיו במקומו ביום פלוני "בקעה מצא ומד בה גד"מ²⁰, ועאכ"כ שזה לא רק ענין של גד אלא ענין של פועל ומצוה בדרה, עם כל הפרטים שאין כאן המקום להאריך בזה מפאת פשיטת הדברים.

ה. זוהי ג'א החוראה בנוגע לפועל:

שלא יתביישו ואמרו: היתנן, שנמצאים ב"ה-הא" של העולם, ובוחד כפול ומכופל של חלולת, ופתאום מתאספים יחד אודת זה שנישן דורנו הכיזי²¹ לאלתר לגאלה" בחד עם "לאלתר לתשובה"²²

ואח"כ מתחילה הקושיא הידועה: הוא הרי חכרין זאת לפני ארבעים שנה ועדיין לא באו?...

אזי כמדובר כמ"פ, אותה השאלה ישנה גם על הקץ של גדולי ישראל, מתחיל מהאגרת הארוכה של הרמב"ם, וישנם עוד קוצים אחריו ולפניו, רש"י וכו', ויש כבר ספרים שליקטו את כל הקוצים, וכפי שהגמ' עצמה אומרת "כלל כל הקוצין"²³, קיצין לשון רבים, אלא שאז אמנם ה"ל זה זמן מוכשר, רק

חדבים הנסלים ומבוטלים לגמרי – השאלה או התמל' האם "יעת בית ה' לתבות" עתה.

וכיצד מבטלים תמל' זו – ע"י מעשה בפועל, ע"י שמתעלה למעלה ממעמדו ומצבנו, וזה מתבטא אצלו במעשה בפועל "התבטא ע"י".

ובהו הוא מתכוון (כמובא בבואה) לבין בית ה', וכפי שהוא אמר שם בנובאה ש"הבית הזה חרב", וע"פ הלכה הוא חרב, וכמדובר לעיל שאסור לבנות, וכשיבוא משיח צדקנו אז הוא קודם לכן "לחום מלחמת ה' ונצח" ואח"כ "יבנה ביהמ"ק במקומו", ונלינו לחמת למשיח צדקנו שהוא יבנה את ביהמ"ק,

אבל כל ההכנות לזה, מעשינו ועבודתנו הם **בזמן המלות** – ולא הכנות שהוא מלחש לעצמו (שיושקעט צד אלי"י) או מלחש גם לשני, ומתיביש לומר זאת בללי ולאכ"כ שזה יצא בגלוי ובפרסום – הרי חגי הנביא **פרסם** זה בתר נביא של הקב"ה?

ולאחמ"כ באה הגמ' ופוסקת שזוהי נבואה שהוצרכה לדורות?

ובהו נתוסף עוד יותר – שאע"פ שזה חלק מהתורה ו"התורה היא נצחית"¹⁸, והרי זה במשך כל השנה כולה, אך זה מודגש במיוחד כשמועג חיים המיוחד בשנה "בחודש השישי ביום אחד לחדש", אזי עומדת נבואה זו עוד יותר בלוי גם באותיות הכתב והדפוס, וכמדובר באופן ש"הוצרכה לדורות", א"כ בסתר בלשון נבואת ישע"י¹⁹ – שכאשר ישנו "דבר ה'" אזי "לא ישוב אלי דיקם כי אם עשה

18 תניא פ"ח.

19 ישע"י בת י"א.

20 עירובין ג' א' ש"י"א.

21 סו"ר-תמוג תש"א, אגל תש"ב (תרפס בא"ק של ח"ה ארתמי. ארתמי. ארתמי. ארתמי.)

22 לחתיר, שעיקר החכמה היתה על תמאלה.

23 סוהד"ז צ"ז ב.

כבר ישנה הזהחלה בזה?

מדובר כמה פעמים ובפרט לאחרונה – אודות הכוזב והדעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו: "לא לתר לתשובה (ובטילא) לאלתר לגאולה", שכבר סיימו את הכל, אפילו ה"צחצוח הכפותרים", וצ"ר רק להיות "עומד הכן כולכס" – ונס את זה כבר סיימו – לקבל פני משיח צדקנו תליך ומיד ממש – מובן, שאוהזים כבר עתה בזמן של קיום היעוד "זאשיבה שופטיר גו" ויריעצק", ויתרה מזה כבתחילה: כבר ישנה ההתחלה בה.

(משיחת ש"ש שופטירס, ז' אלול ה'תשס"א - מונה - תרגום מאדיר)

מזיגור באים למעשה בפועל

כיון שכבר נסתיימו כל הענינים ד"מעשינו ועבודתנו", וכפי שמעיד כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שסיימו אפילו "צחצוח הכפותרים", ועומדים מוכנים ("עמדו הכן כולכס") לגאולה האמיתית והשלמה – בודאי שמהדיבור בכל ענינים אלו באים להמעשה בפועל ממש **תיכף ומיד**, ועד שברגע שלאחר הדיבור מראים באצבע ("מראה באצבעו ואומר זה") תרה דוד מלכא משיחא!

(משיחת ז"ל ב' דר"ח אלול ה'תשס"ט - בלתי מונה)

משיח עצמו מחכה ומצפה לבוא

... יתנו, כנהוג, "שלושה" מטבעות ו"בתלוא זמני הוי חזקה", להוסיף חזוק לכא"א מהמבוגרים ולכא"א מהילדים כדי שיוסיפו ויתחזקו עוד יותר בלימד תורתו וקיום מצוותיו של הקב"ה, ובכלל זה קיום הציווי ד"אחכה לו בכל יום שיבוא", שמצפים וממתגעגעים למשיח, שזה גופא מסייע שיבוא במהרה, ותיכף ומיד ממש – כשדואה שיליד ישראל והריוחם ומתנוכיהם מחכים ומצפים לו, והוא עצמו מחכה ומצפה עוד יותר מתכבר ר"בוא" בפשטות ויוציא את כל בני"ה מהגלות.

(משיחת ז' אלול, למחנה ק"ק "אמונה" ה'תש"ו - בלתי מונה)

ענין הכי עיקרי והכי פנימי, הכי טוב והכי מתוק

"והמעשה הוא העיקר" – שהחחלכות הטובות שמקבלים יחדיו, "כאיש אחד בלב אחד", יקויימו בפועל ממש. וכאמור, שע"ז אזכיר לאלתר לכתובה וחתומה טובה לשנה טובה ומתוקה, ברכתו של הקב"ה, אודות הפטוטה, כפי שנמשכת בפטוטה ופטי פטוטה דחיי האדם, בבני חיי ומזונא ויחא, בטוב הנדואה והגללה.

ועצא"ל בנוגע לענין הכי עיקרי והכי פנימי, הכי טוב והכי מתוק – אתהפכא חסוכא לחרוא ומוריו למיתקא – גאולה האמיתית והשלמה ע"י משיח צדקנו.

(משיחת יום ג' פ' שופטירס, א' דר"ח אלול ה'תשס"ז - בלתי מונה)

באופן דשבת . מתוך עונג שזה כולל בתוכו גם שמחה, ובמילא פורץ את כל המדרים ומוסיף עוד יותר בהצלחה הן בכמות והן באיכות, והן באחישנה, באחישנה גופא.

ובבשטות: שכל יחודי יבנה את ביהמ"ק הפנימי שלו, שזה יוסיף בירוזו ביינת ביהמ"ק הכללי והמשותף לכל ישראל, ע"י הנשמה כללית ומשותפת לכל ישראל – משיח צדקנו.

ולעשות זאת בשמחה ובטוב לבב, ויפה רגע אחד קודם, ובפרט שהמלך בשדה וישה האפשרות לילך מיד עם המלך, בלי להמתין שבעות ואפי' לא מיום (ל' רבס), אלא לכת מיד לביהמ"ק, "מקדש אדני" כוננו ידך²⁴, ובל' הרמב"ם²⁵ "נגאלין מיד".

(25) ח"י תשובה פ"ז ח"ה.

(24) בשלח טו, יז.

מחור זה מוקדש לעילוי נשמת פאולין דות בת ר' יצחק ע"ה – נלכ"ע ביום כ' סבת ה'תשפ"ב ולעיני אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב – נלכ"ע ביום כ' סבת ה'תשפ"ב ולמות משפחתם שאריו

כפי ה"שיחות קודש" - חזקה בביתו

לראשונה בתולדות הבי"ד יוצא לאור סט מחדר שיקוף בתוכו את כל שיחותיו של הרבי מלך המשיח שלישי"א בשנים תשי"ו-תשמ"א כפי שנאמרו בזמנו עיני הרבי (והלךם אף הזגהו על-ידו), כולל יומנים נדירים מכל השנים המשת הספרים הראשונים כבר יצאו לאור ונעלם עומל צוות מיומן ומקצועי על המשת הספרים הכאים שעומדים לצאת בקרוב

כסד הכל יצאו לאור כ-60 ספרים שיקיפו בתוכם אוצר כלים בעת ניתנת הזמנות חד-פעמית להצטרף לפרוייקט במחיר הנמוך ביותר!

פועל חלקן כמתפכח - הצטרף עצמיו

באד"ק: 04 840-3153 ברדכי העולם: משרד ראשי, פקס: 363-3451 (718)

תורה ומצוות, ובנוגע לחיי ותנהגות היום-יום הרגילים, גם לכל דרכי (דעתה) "וכל מעשיו (יהיו) לשם שמים"⁵,

עד – הנבואה העיקרית – הנבואה⁶ ש"לא לתה לגאולה" ותקף ומיד ממש "תה זה עדי" (משיח)⁷.

וביחד עם זאת זו – יש לכל אחד מאנשי דורנו האחריות לקבל על עצמו "שופטיק" ו"יועצק", ולצית להוראות ועצות טובות שלו – ובשיון רבים ("שופטיק" ו"יועצק"), ריבוי משפטים וריבוי עצות. נוסף על כך שיש בא (ומיוסד על החוראות ועצות) מ"שופטיק" ו"יועצק", "מאן מלכי רבין", ורבתינו נשיאנו בדורות שלפני זה – שאנו יש לזה גם התוקף המובן לכל א' בבחי' עצה טובה (לא רק בדרך ציוני), שאמלו אם הוא אחוז מעצמו (ואמלו אם יש לו סיבה ע"פ תורה וישו"ע ממה לאחוז מעצמו), הרי יחיד ורבים הלכה כרבים⁸ – דעות ה"שופטיק" ו"יועצק" – רבים.

וע"י הקבלה וקיום ההוראות ד"שופטיק" ו"יועצק" שבדורנו – נעשה עי"ז גופא המעין והתחלה דקיום התפלה⁹ "השיבה שופטינו כבדאשונה ויועצנו כבתחלה" בגאולה האמיתית והשלמה (כ"ל), במל"ש מזה ש"סוף מעשה במחשבה תחלה"¹⁰, עאכ"כ שזה כבר גם בדבור "גיב שפתיים", ענין הנבואה), כנהוג לאחזנה לבטא דברים בזיבור, כולל ובמיוחד – שנתה הנה באה הגאולה.

– ועי"ז ישנו גם מענה על השאלה ששואלים על כך שמדברים לאחזונה שהגאולה באה תיכף ומיד ממש – לכאורה: כיצד יכול זה לעבור ולהצליח בצורה חלקה כל כך; כיצד יגב בני הבית על זה, ומה יאמר העולם על כך? והמענה הוא, שאילו היו עניני הגאולה חידוש, אולי ה' מקום לשאלה, אבל היות שהגאולה אינה חידוש דבר, אלא כל עניני הגאולה התחילו כבר (לכבתחלה") וכבר נמשכו ונתקבלו בעולם הזה המשמי התחתון שאין תחתון למטה ממנו (בבחי' "יועצק כבתחלה") – לא יח' פלא כאשר הגאולה באה תיכף ומיד ממש!

(משיחת ש"פ שופטים, ד' אלול ה'תשנ"א – חנוה, תתום מאידית*)

- 5) משיג ג. ו. אבות פ"ב מי"ג. וראה רמב"ם הל' דיעות פ"ג, טושו"ע אות סר"א.
- 6) לא רק בתור חכם ויוסף אלא בתור נביא, שזה בודאות – ראה מאמר אדל"ר קצרים ע' שגני-דלצק).
- 7) שה"ש ג. ח ובשתי"ד כ"ח"פ.
- 8) בכות ט, א. וש"נ.
- 9) משיג ג. ו. אבות פ"ב מי"ג. וראה רמב"ם הל' דיעות פ"ג, טושו"ע אות סר"א.
- 10) פירט "לכה דוד".

בידך להקדיש מדור זה לזכות קרוביך למשך שנה שלמה
 פרטים בטלפונים: ארצות הברית – 6670-778 (718). ארץ הקודש – 3153-840 (04)

לפרסם לכל אנשי הדור את הנבואה ד"לא לתה לגאולה"

מזה מובן הלמוד שישנו בכל-אחד בעמדתו בשבת פרשת שופטים בדורנו זה ובפרט בזמן האחרון, הרגלים האחרונים דהגלות – שצריכה להיות עבודה בהתאם מדה כנגד מדה למצב הגאולה:

לפרסם אצל עצמו ואצל כל אלו שאליהם אפשר להגיע – שצריכים לקבל על-עצמם (ביתר חוזק) את ההוראות ועצות ד"שופטיק" ו"יועצק" שבדורנו – "מאן מלכי רבין" בכל, ובפרט נשיא דורנו – הבה בהמשך לרבותינו נשיאנו שלפני – שופט דורנו ויועץ דורנו ונביא דורנו,

וכצויו התורה ה"ל: "נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוד ותתת דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצוני", "אלוי תשמעו", וכפס"ד הרמב"ם ה"ל, שאם יש לאחד המעלות והשלמויות שצריכים להיות לנביא ונראה אותה ומותו ומותו – כפי שראינו ורואים בהמשך קיום ברבותי, אצל נשיא דורנו – הרי "אין אנו מאמינים בו מפני האות לבדו כי' אלא מפני המצוה שצוה משה בתורה ואמר אם נתן אות אלי תשמעו", או עי"ז ש"יאמר דברים תעתידיהם להיות בעולם ויאמנו דבריו"² (כפי שראו זאת אצל ר"ק מו"ח אדמו"ר),

ותצויה מזה: "נביא שהעיד לו נביא אחד שהוא נביא – כפי שהוא בנוגע לנשיא דורנו, ונמשך בדרך שלאחרי ע"י תלמידיו כי' – הרי הוא בחזקת נביא ואין זה השיג צריך הקידו"³, וצריכים לציית לו תיכף ומיד עוד "קודם שיעשה אות", ו"אסור לחשוב אחריו ולהרהר בבגואתו שמה אינו אמת ואסור לנסותו יותר מדי כי' שנגאמו"4 לא תנסו את ה' אלקיכם כאשר נסיתם במסה כי' אלא מאחר שונדע שזה נביא יאמינו וידעו כי ה' בקרבם ולא יהרהר ולא יחשוב אחריו כי"², כיון שמאמינים בדברי הנביא, לא משום שאלו דבריו של הנביא, אלא משום שאלו דברי הקב"ה עי"ז נביא זה!

[אפילו לא דברי הקב"ה שנגאמו עי"ז נביא שני, אבל לא נאמרו אליו].

ישנה החוראה כ"ל, שצריכים לפרסם לכל אנשי הדור, שזכינו שהקב"ה בחר ומינה בעל-בחרה, שמצד עצמו הוא שלא בערך נעלה מאנשי הדור, שיהי' ה"שופטיק" ו"יועצק" ונביא הדור, שייורה הוראות ויתן עצות בנוגע לעבודת כל בני' וכל האנשים דדור זה, בכל עניני

1) ראה גיטין סב, א. 2) רמב"ם שם רפ"ר. 3) שם ר"ה. 4) ואחתו ג, טז.